

I. Bakalářská práce

Ludmila Spoustová

Kaple v pražských nemocnicích v době od vlády Josefa II. do začátku 1. světové války

Vedoucí práce: Mgr. Marie Rakušanová, PhD.

Posudek vedoucího práce:

Autorka předložila bakalářskou práci s názvem Kaple v pražských nemocnicích v době od vlády Josefa II. do začátku 1. světové války. Téma si zvolila sama a je třeba hned na úvod říci, že velmi odvážně a nápaditě. Problematika architektury a výzdoby kaplí nemocničních a sociálních zařízení v Praze v 19. století nebyla dosud takto souhrnně zpracovávána a práce vyžadovala schopnost kritické práce s různorodými odbornými texty a jejich smysluplnou, přehlednou a odborně seriózní kompilaci. Téma zároveň nabízí velký prostor pro umělecko-historické bádání a úvahy, z kterých je možné vyvodit zajímavé závěry nejen pro tuto úzce vymezenou oblast. Jak se autorka vypořádala s těmito výzvami, které jí zvolené téma nabízelo?

Práce má přehlednou strukturu. Po krátkém úvodu, ve kterém Ludmila Spoustová téma stručně vymezuje, uvádí motivace pro jeho zvolení a zmiňuje nejvýznamnější literaturu, se kterou pracovala, následují kapitoly věnované historickým, společenským a politickým aspektům problematiky humanitárních ústavů a úlohy sakrálního prostoru na jejich půdě. Už v těchto kapitolách prokazuje autorka svou schopnost velmi poutavě a při tom efektivně pracovat s různorodou literaturou a její syntézou výborně nastínit zpracovávané období, charakterizované bouřlivými změnami ve všech společenských složkách. Vylíčení tohoto dobového milieu dokáže významově zhodnotit ve vztahu k samotnému tématu práce.

Po těchto úvodních kapitolách následuje hlavní a nejdůležitější část práce. „Medailony“ jednotlivých vybraných kaplí jsou zakomponovány do chronologického sledu slohů: doba klasicismu a pozdního klasicismu, období raného historismu, období pozdního historismu, doba nových stylových vln konce 19. století. Ve snaze dodržet toto „vývojové pojetí“ se autorka uchyluje k poněkud nehomogennímu zařazování určitých historických událostí, které považuje za důležité pro umělecko-historický vývoj, do popisu a rozboru jednotlivých probíraných objektů (např. s. 19-20). Vzhledem k chronologickému pojetí je ale možné toto mírné znepřehlednění považovat za akceptovatelné.

Samotné architektonické popisy dokládají autorčinu dobrou znalost zkoumaného materiálu a zároveň obeznámení s recentní literaturou k tématu. Drobnou výtku bych měla ke zpracování otázky výzdoby kaplí. Bezprostředně v blízkosti popisu architektury autorka zmiňuje případné dochované výzdobné prvky, podrobnější text, také teoreticky podepřený, však od architektury zcela odděluje (kapitola 3.2. Malířská a sochařská výzdoba kaplí) a celou problematiku snad až příliš výrazně štěpí. V této části se navíc výrazně přimyká k teorii, formulované Alešem Filipem a Romanem Musilem v knize Neklidem k Bohu, kterou však nelze považovat za univerzální a absolutně platnou (s. 36). Otázka výzdoby je tímto odděleným textem výrazně zevšeobecněna a vzdálena konkrétnímu problému původní (i nedochované) výbavy kaplí, z architektonického hlediska zpracovávaných v předchozích kapitolách.

Bezprostředně za touto kapitolou následuje závěr, který spíše než syntézou s výrazným umělecko-historickým přesahem je rekapitulací faktů a postřehů z předchozích kapitol. Přesto však nejen tento závěr, ale práce jako celek dávají tušit, že téma zvládla autorka velmi dobře, a že předkládaný text je nakročením k naplnění příslibů, které naznačil úvod práce, ve kterém Spoustová formulovala několik zajímavých problémů a otázek.

Po obsahové stránce Spoustové text plně dostačuje kritériím, kladeným na bakalářskou práci. Uspokojivě však autorka neprokázala, že je schopná dostát nárokům na formální zpracování, především na jasné a přehledné odkazy na prameny, z nichž čerpá informace, nebo z nichž cituje. V průběhu konzultací jsem Ludmilu Spoustovou upozorňovala na tento závažný nedostatek, bohužel musím konstatovat, že jej napravila jen částečně. Odkazy na plánovou dokumentaci, jejíž znalost je u

studentky bakalářského studijního programu jistě chvályhodná, ztrácejí na serióznosti právě z důvodu absence přesné signatury a místa archivního uložení atp..

Vysvětlení tohoto nepřehledného odkazování na prameny lze vysvětlit autorčinou snahou text literárně vázat. Jak již bylo řečeno na jiném místě, práce je vskutku mimořádně stylisticky zdařilá, ovšem právě za cenu nepřesností v citacích, jejichž správnost má být ovšem v případě bakalářské práce na prvním místě. Jsem přesvědčená o tom, že obojí se studentce v budoucnosti podaří vybalancovat, a že bude autorkou nejen čtivých, ale i odborně fundovaných textů.

Přes zmiňované výtky doporučuji práci k obhájení.

V *Praze* dne *28. 5. 2007*

Marie Pakuřová
.....
podpis vedoucího bakalářské práce